

τὰ πεδινὰ παρηνώχλουν τοὺς κατοίκους ὀθωμανούς, καί, φέροντες κατ' αὐτῶν τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον, κατέστρεφον πᾶν τὸ προστυχόν, ἠφάνιζον δὲ ἴδια τὰ μεγάλα κτήματα τ ζ η φ λ ί κ ι α τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εὐρισκομένων ἰσχυρῶν ὀθωμανῶν· οὗτοι δὲ, εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀνάγκης ὑπέεικοντες, ἐμεσίτευον παρὰ τῇ ἐξουσίᾳ, ὅπως, κηδομένη τοῦ συμφέροντος τῶν κατοίκων καὶ ἐκείνου τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, γένημερχαμέτη, νὰ λάβῃ δηλ. πρόνοιαν διορίζουσα αὐτοὺς παντούρους, φύλακας, κοινότερον δὲ καπετάνους. Ἀλλὰ, διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἀρμυτωλὸς καπετάνος τὴν καπετανίαν τῆς ἐπαρχίας, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀρχαίην καταγωγὴν, ἢ ὁ ἴδιος ἐξερχόμενος τῆς ὑποταγῆς τοῦ ῥιγγιλικίου, συσσωματούμενος μετ' ἄλλων συντρόφων (παληκαρίων) νὰ διατρέξῃ εὐρὺ στάδιον πύλης μετὰ τῶν ὀθωμανῶν, ἀποδεικνύων οὕτως εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν τὴν ἐπιτηδειότητα, κρητοροφυχίαν καὶ ἰκανότητα αὐτοῦ, ὅπως κητλάβῃ τοιαύτην θέσιν, ὥστε ἡ ὀθωμανικὴ ἐξουσία, ἐξαντλοῦσα τὰς δυνάμεις αὐτῆς, ν' ἀπαυδήσῃ μὴ δυναμένη νὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ. Τότε πλέον ἤρχιζε νὰ σκέπτεται περὶ τῆς προσφορᾶς τῆς παντουρίας, καπετανίας, εἰς τὸν ἄγριον τοῦτον ἀρμυτωλόν, εἰς τὸν ὁποῖον, εὐρισκόμενον εἰς τὴν ἀγρίαν ταύτην κτίσταςιν, ἀπέδιδον τὸ ἐπώνυμον κ λ ἐ π τ η ς· ὅταν δὲ οὗτος ἐλάμβανε τὸν μ ο υ ρ α σ ε λ ἔ ν, δικαστικὴν ἀπόφασιν ἐλέγετο παντούρης ἢ καπετάνος.

Οἱ ἄνδρες οὗτοι, ὅτινες ἕνεκα τῆς δουλείας καὶ τῆς καταπίεσεως κητέφευγον εἰς τὰ ὄπλα, πολλάκις καὶ πολλαχῶς ἀπέδειξαν ὅτι εἶχον φρονήματα ὑψηλὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος, πολλάκις δὲ συνῆπτον μετὰ τῶν ὀθωμανῶν μάχης αἰμιτηρίας, κατὰ τὰς ὁποίας πάντοτε ἀπεδείκνυον τὴν Ἑλληνικὴν ὑπεροχὴν.

Τῶν ὀθωμανῶν λοιπὸν ἀποκαμνόντων ἀπὸ τῶν τοιαύτων κηκώσεων, συνεκαλεῖτο τὸ τ ζ ε μ α ἔ τ ι (ὁ λαὸς ἢ οἱ πρόκριτοι) εἰς τὸν μ ε χ χ ε μ ἔ (δικαστήριον) παρόντων τοῦ τε Κηδῆ καὶ τοῦ Μουσελίμη, πρσειδοποιεῖτο δὲ